

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-30 szám
I. EMELET
 (hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.)
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Gazdasági egyesületünk.

Pécs, 1895. október 29.

(* *) Nem szükséges e helyütt a fölött bizonykodni, hogy a gazdasági egyesületeknek a nagy tevékenységi kör mellett mily nagy fontosságuk van nemcsak a szigorúan vett helyi, de az országos érdek szempontjából is. Persze csak akkor, ha ezek az egyesületek hivatásuk magaslátán állanak, ha tagjaik át vannak hatva az együttműködés eszméjétől, no meg ha a vezető férfiak nemcsak tudnak, de akarnak is dolgozni.

Mert a mai korban a jelszó, mely mellett nagyratörő és hಂಬoldogító célokat elérhetünk, csak a munka, a folytonos, szünet nélkül való munka, az oly munka, mely jutalmát nem mástól várja, hanem önmagában találja meg. Különösen áll ez gazdasági egyesületeinkre, melyek egyes vidékek közgazdaságának irányításába befolyva, előmozdithatják a közjólét gyarapodását, virágzóvá, buja tenyésztévé alakíthatják, a kulturának megnyerhetik az eddigelé hasznavehetetlenül, parlagon heverő területeket. Hisz a hol a tudomány és a gyakorlat egyesül és szép harmóniába olvad, ügyes vezetés mellett ez nem is lehet másképp.

Miért van mégis az, hogy hazánknak szép számot kitevő gazdasági egyesületei nem produkálnak semmit, vagy még a semminél is kevesebbet; miért, hogy ezek az impozáns testületek nem rendelkeznek befolyással, nem irányíthatják a gazdasági kormányzat ténykedéseit; miért oly semmibe vettek, a melyeknek szabad ugyan lármáznio, akademiikus értekezéseket tartaniok, de nincs senki, a ki azokat figyelembe vegye.

Legelső és legfőbb ok, hogy gazdáink még nincsenek kellően áthatva a szövetkezés nagy horderejétől, nem ismerik azt a nagy hatalmat, mely a társulásban nyilvánul, magukra hagyatvák tehát, nem érdeklí őket senki, a laissez faire, laissez passer-féle elv megesontosodott náluk, mi jót sem várnak a már ugys tultengésben szenvedő, sőt mondhatni tulzásba vitt egyletesdítől, tehát elvből nem lépnek be semmiféle egyesületbe, a hol, véleményük szerint, csak a tagsági díjakat szedik be s ezzel az egyesület elvégezte hivatását.

Még a nyár folyamán e helyütt reámutattunk arra a körülményre, hogy a külföldön, de különösen Amerikában nincs egyetlen gazdálkodó sem, a ki ne tartoznék valamely gazdasági szövetkezetbe, sőt nálunk is vannak gazdasági egyesületek, a hol a tagok száma 4—5000-re rug. Mindenesetre az ilyen népes egyesület nagyobb súlylyal képes fellépni, mint például az olyan egyesület, a hol nincs semmi életkedv, nincs érdeklődés, a melyik úgyszólván koldus a többiekhez képest, a melynek tagjait nagyon könnyen össze lehet számolni, a melynek közgyűlésein alig akad 8—10 résztvevő, mint például a mienk, a baranyamegyei gazdasági egyesület.

Ha az egész országot beágazó gazdasági egyesületek nagyok, tekintélyesek volnának és ezek az impozáns egyesületek szerves kapcsolatba lépve, közös akciót indítanának meg, mi másképp állana ma hazánk, a panaszok, siralmak megszűnnének és a magyar gazda ismét jólétnek örvendne, virágzásnak indulna az ipar, kereskedelem, irodalom és művészet; mert a földművelés adja meg a mi különleges helyzetünkben az alapot, a min egész kormányzati rendszerünknek nyugodni kell. Elég baj, hogy eddigi kormányfőriaink ezt föl nem ismerték.

Ha egészségesek és vagyonosak vagyunk, a többi bajokon könnyen túltehetjük magunkat. Erre kellene tehát irányulnia gazdasági politikánk és itt nagy teendő várakozik a gazdasági egyesületekre, ha ugyan találkozik valaki, a ki mély álmukból életre tudja őket kelteni.

Itt az ideje, hogy az Ausztriával megújítandó vámszövetségről és gazdasági kiegyezésről tárgyaljon a parlament, a kormány. Ennek a hazánk sorsát intező két faktornak, önként értetvén, csakis a szakértőkkel rendelkező gazdák szövetkezetei, akár külön-külön, akár együttesen lehetnek véleményező organumai. Persze, ha a mi kormányunk nem követne strucc-politikát, és utanozná ebben is, mint sok mindenben, a szomszéd Ausztriát, melynek kormánya igenis, kikérte eme kérdésekre nézve az ottani gazdasági egyesületek véleményét.

Nálunk, ugy látszik, az országos gazdasági egyesület, a mely egy idő óta ujjuzásban van a

kormánylyal, vette magára, hogy majd összegyűjti ebben az ügyben a vidéki egyesületek véleményét. A munkát hasznosnak tartjuk, ámbár előre is meg vagyunk róla győződve, hogy meddő lesz, mert a mi kormányunk csak akkor fogadna el véleményt, tanácsot kívülről, ha az rossz.

Hasznos dolog mégis megtudni, mint vélekednek az ország különböző vidékeinek gazdái a vámszövetségről, hasznos annyiban, mert így látva és meggyőződve a közhangulatról, könnyebben megítélhetjük a mi kormányunk slendriánságát, tudatlanságát és a mindenféle értelemben vett szegénységét, ügyefogyottságát.

Az ország különböző vidékeinek gazdasági egyesületei sorra küldözik be véleményüket az országos gazdasági egyesülethez, a lapok aztán regisztrálják nap-nap után ezeket a véleményeket, melyek mind oda tendálnak, hogy a vámszövetség csakis új alapon ujittassék meg, vagy ha ez lehetetlen, hát nem is kell Ausztriával szövetkezni.

Persze, Baranya vagy on utóljára, mint a „Kis Tükör“ mondja és így ne is várjuk, hogy az ujjaalakulás stádiumában vajudó egyesület hamarjában életjelt adjon magáról. Egy pár száz tagjától beszedi a tagsági díjat, kioszt részletfizetésre néhány szimmentháli tehenet és aztán eleget tett kötelességének.

Rámutattunk már egy alkalommal, hogy első sorban is az egyesület lelkét képező titkári állást kellene önállósítani, hogy az a titkár csakis az egyesületnek éljen, annak szentelje összes tevékenységét, ne mint most, a midőn azt az állást csak mellékfoglalkozásképpen tölti be. Persze, ebben az esetben olyan díjazásban kellene részesíteni, a mely biztosítja existenciáját, a mikor aztán elvárható volna, hogy tudását, szakértelmét, munkáját az egyesület érdekeinek és felvirágzására szentelje.

Temérdek gazda van a mi vármegyénkben, a ki még hírét sem hallotta a megyebeli gazdasági egyesületnek. Tessék ezeket is megnyerni, persze nem felhívások kibocsátásával, melyben hetet-havat ígérnek, hanem tevékenységgel, eredmények felmutatásával, melyek csábítják a gazdát

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A pénz.

— Társadalmi képek. —

I.

Dicsőítve mondta őt Seltmademan-nek a világ. Meghajolt előtte a társadalom. A kezeibe helyezett hatalom, mely állásával össze volt kötve, tekintélyt szerzett neki mindenfelé. Pedig gyermek s ifjúkorában ugyancsak keserűen érezte mi a szegénység. De a fagygyertya világa mellett is épp ugy meglehet szerezni a tudományt, mely a magasba emel, mint a bronzlámpa s lyemernyővel leszorított fénye mellett.

Azonban az állásával járó fizetés neki nem volt elég. A nő, ki felesége volt, fényhez szokott, olyan fényhez, melyet vagyon nélkül is előtudnak teremteni a modern kor emberei. A gyermekek nevelése, a nagy lakás, a drága haztartás, az ültözékek sok pénzt emésztettek fel. Többet, mint a mennyi a jövedelméből tellett. A takarékpénztár melynek igazgató tagja volt, bár gyanus szemmel nézte fényüzését, de elhitte neki, hogy feleségével kapott birtokából szerzi a szükséges összegeket. A feleség tudta, honnan szerzi a férje a pénzt, tudta, hogy a férje közönséges tolvaj, ki alkulesal lopózik be az őrzetere bizott acélterembe, tudta, hogy férje váltó hamisító, hogy nincs jellemében annyi becsület, mint abban a gazban, ki élete kétharmadát börtönben tölti el. Voltak pillanatai, midőn szeretett volna semmivé válni, mint az izzó platínára esőppentett víz-

csepp, megsemmisülni, a gondok s a szegény érzet izzó tüzes lángnyelvei közben: de gyáva volt elszakítani a szálak ereit, melyek az őt körülhullámzó bünnös világhoz kötözték. Gyáva volt bevallani magának, hogy ennek előbb-utóbb iszonyu vége lesz, mert a mai kor, a mily hódolattal tudja körülvenni a bűnt, addig, míg azt nem tudni már szegény, épp oly kárörvendő bacchanaliát táncol a bukott körül, mikor már tanácsos kimutatni, hogy irtózik a gazságtól.

Férje csak az ő compagnonja volt, ki számára hordta a pénzt s ki felesége cége alatt vezette a számadásokat, melyek minden évben minuszszal zárdódtak. Azt remélte mindig, hogy a felesége szalonjában összegyűlő nagy urak előbb-utóbb oly állással bízzák meg, melynek dús jövedelmeiből tisztázhatja kuszált viszonyait. Egy örökös győtrelem volt számára az élet. Egy gordiusi csomó, melyet első sikkasztása óta folyton csak bogozott, folyton jobban és jobban összecsomózott, de a melyből, még semmit kioldani nem tudott. Mind tisztábban állott előtte, hogy a csomó megoldása csak agya szétloccsantásával fog végbe menni; ugy érezte, hogy az a kuszált csomó az ő agyát szorítja mind székebb guzsba össze. S ez a győtrelem éveken át tartott.

Nem volt éveken át nyugalmas perce. A poklok kinjaival volt tele az élete. Azután a vége az lett, hogy agyonlőtte magát s nyomorba jutott családja elvetette magától a férj, az atya nevé, mint szegyenletest.

II.

Lassu, kitartó, becsületos munkával emelkedett, szép, tekintélyes állására. Fizetése nem volt sok, de

elég arra, hogy szépen, nyugodtan megéljen. S bár néha fajt neki, hogy kartársai, a hivatalban vele egyrangúak nagyobb urizálást fejtenek ki, mint ő, több kényelmet szereznek családjuknak, mint ő, mégis ezek a keserű órák ritkák voltak tiszta, nyugalmas életében. Tudta, hogy amazok legnagyobb része mily uton módon szerzi meg a nagyobb költségekre szükséges pénzt, így hát néha-néha feltörő bosszúságát ellensúlyozta a büszkeség érzete, hogy a becsületén szemernyi szennyfolt sincsen, s boldogan csillogó szemekkel gondolt arra, hogy jellemét még a rágalom sem árnyékolhatja be.

Felesége imádta őt, mint a hogy ő is boldog volt, ha csendes házi körébe visszavonulhatott a nyüzsgő világ érdekharcai közül.

Mikor szép gyermekei körülte sűrűgtek, forogtak s összetalálkozott tekintete a vidám családanya pillantásával, boldogan gondolta el, hogy bár pompa nincs szerény lakásukban, bár sok oly kényelemlől le kell mondaniok, melyet egy művelt ember lelke megkíván, a családi élet szépségeiért el nem cserélné a milliók pompáját, s a gyermekei s felesége szerette örömeiket oda nem adná a milliók által megszerezhető élvezetek ezreiért.

Elgondolta, hogy ha meghal, mit hagy maga után? Parányi kis vagyont az igaz, de becsületos nevet, s azt a műveltséget, melyre gyermekeit emelte. S nyugalommal gondolt a halálra.

III.

A szerencse s folytonos pénzvágtyól ösztönzött éjjel nappali munka segélyével dúsgazdag emberré lett. Még javakorában lévő férfi volt s már milliókra

a nélkül is, hogy valami nagyon kellene szívére beszélni.

Azon a ponton áll az egyesület, hogy vagy megerősödjék éljen soká és virágozzék, vagy pedig a lankadó buzgalom miatt feloszorjék. Most van felvetve reá nézve a „To be or not to be” hamleti kérdése. Ha valahogy sikerül újra összetobozni a hiveket, ajánljuk a vezetőség szives figyelmébe a teljesen új organizációt, a munkát és a mi a legfőbb: önálló, teljesen csakis állásának élő titkár, a ki lehet a mostani is, mert elég agilisan és munkabírónak tartjuk, csak adjanak neki jobb díjazást; ha pedig nem vállalkoznék az új szervezéssel kapcsolatos megtöbbszörözött teendők vitelére; van a megyének több kiváló gazdája, bizonyára akadni fog ezek sorában, a ki azzal az elhatározással lép új hivatalába, hogy nagyot és maradandót fog alkotni.

Hirek.

Pécs, 1895. október hó 29.

— **(Frigyes kir. herceg otthona.)** Frigyes kir. herceg — táviratozza mohácsi tudósítónk — utasította jószágigazgatóját, hogy Herceglak közelében diszes és kényelmes lakosztályt építtessen, mert jövőre több fejedelmi vendéget fog vadászatra meghívni. A kir. herceg jószágigazgatója utján egyszerűen a mohácsi szegényeknek 200 forintot, a tűzoltóknak 100 forintot és a hadastyán egyeletnek 50 forintot adományozott.

— **(Magyar föld Zágrában.)** Mint értesülünk, ő felsége a király zágrábi látogatása alkalmából, mikor kilépett az udvari vonat külön kupéjából, először is magyar földre tette a lábát. Magyar földre a szó igazi értelmében, mert a fogadást rendező bizottság Rákosról hozatott nagyon finom és szép kvarcos homokot, melylyel azon helyet, hol a felség leszállt a vonatról, elegyengették és széppé tették, természetesen, hogy nagyon sok horvát hazafinak nem tetszett ez és tiltakoztak ellene, hogy magyar földet hozzájuk ne vigyenek. És mégis vittek, s a magyar földet, Rákos földét érintette először lábával horvát testvéreink földjén is a király!

— **(Felelet a zágrábi diákoknak.)** A pécsi jogakadémia ifjusága a zágrábi egyetemi ifjuság által elkövetett botrányok tárgyában ma d. u. 2 órákor népes közgyűlést tartott, a melyen egyhangúlag elfogadtak Tichay Alfréd elnöknek következő határozati javaslatát:

„A pécsi jogakadémia ifjusága legmélyebb megbotrányozásának és fölháborodásának ad kifejezést a zágrábi egyetemi ifjuságnak a lezajlott királynak alkalmával tanúsított minősíthetetlen viselkedése fölött, a melylyel az nemcsak az egyetemi ifjuság méltósága ellen vétett, a melynek megóvása pedig legfőbb feladatát kell hogy képezze valamennyi egyetemi polgárnak, hanem egyszerűen testvér-nemzetének, a magyarnak legsebtöbb hazafiu érzelmét is durván megsértette: — egyuttal csatlakozását fejezi ki a budapesti egyetemi ifjuságnak ez ügyben indított mozgalmához, mégis azon remény kapcsán, hogy ezen moz-

galom minden tekintetben összhangban lesz a kitűzött nemes céllal és nem fogja túllépni azon határokat, a melyeket a magyar egyetemi ifjuságnak hivatásában rejlő méltósága, komolysága és megsértett nemzetünknek jól felfogott érdeke elénk szab, hogy így föllépésünk minél inkább a legyen a horvát egyetemi ifjuságnak éretlen magaviseletével szemben.”

S végül elhatározták, hogy ama zágrábi államvasuti üzletvezetőségi tisztviselőket, kik bátor fellépésükkel megvédelmezték a magyar zászlót a horvát diákok éretlen dühe ellenében, e hazafias tettükért levélileg üdvözölni fogják.

— **(Aranylakodalm.)** Mint levelezőnk írja, Szászvárott tegnap tartotta aranylakodalmát a község nyugalmazott jegyzője, Cank János, ki 50 év óta lé házasársával. Halász Franciskával. Az aranylakodalmát öt házaspár gyermekei és unokái, valamint jóbarátai és tiszteői kíséretében a templomba mentek, hol ünnepeies istentiszteleten vettek részt s az isten szolgálja megáldotta 50 év után újra házasságukat. A köztiszteletben és szeretetben álló jubiláló házaspár a ritkaság napot szük családi körben kedélyes lakomával fejezte be.

— **(Az egyenes adók kivétele.)** A pénzügyminiszter az egyenes adóknak 1896. évre, illetőleg 1896. 1897. és 1898. évekre vonatkozó kivételének tárgyában körrendeletet intézett a törvényhatóságok közigazgatási bizottságaihoz és a pénzügyigazgató-ságokhoz. A rendelet szerint az adókötelezettek és adótárgyak összeírása 1895. november havának első felében történik. Az adókövető bizottságok működésüket 1896. március havában kezdik meg.

— **(Versenyárgyalási eredmény.)** A vármegyházánál eszközleendő renoválási és építési munkálatok elvállalására vonatkozólag ma volt a vármegyházánál a versenyárgyalás, mely alkalommal Weber József és Weber Ferenc építési vállalkozók nyerték el a munkálatokat, a mennyiben az ő ajánlatuk 9%-al jutányosabb volt az eredetileg előirányzott 7952 frt 75 kr. költségvetési összegnél.

— **(Az első polgári házasság Szászvárott.)** Mint szászvári tudósítónk írja, ott tegnap kötötték meg az első polgári házasságot Kovács István róm. kath. mázai illetőségű földműves és Szász Katalin róm. kath. szászvári hajadon az anyakönyvvezető előtt. A törvényes szertartás d. e. 10 órákor történt; d. u. 3 órákor pedig az új házasság a szokásos nászkísérettel, zeneszó mellett mentek a templomba, s ott házasságukat a pap által is megáldatták.

— **(A lefoglalt szerszámok.)** Elkészített ábrázattal állított be ma reggel három cigány a rendőrbiztosi hivatalba. Ott aztán kellő siralmas kifejezések mellett adták elő, hogy lent voltak Eszék mellett, Valpón, hogy a szlapon atyafiaktól egy kis pénzmagot szerezzenek a hegedűük varázsszavával. De a szlapon atyafiak állig begombolozták, úgy, hogy maga Rác Gusztó se tudott volna a zsebükből kihegedűlni egy árva krajcár sem. Így tehát rosszul ütött be a közkereseti társaságnak a valpói vendégszerelés, s mert ottani házigazdájuknak is tartoztak, hát alig várták, hogy annyit össze bírjanak muzsikálni, a mivel őt kifizethetik akkor aztán hazasietnek. Hissen százszor többet ért itt az utolsó budai külvárosi kocsmában muzsikálni, mint akár a valpói nagyvenedglőben. Össze is bírtak nagynehezen szedni 20 frtot,

kesedő felesége is, ki pedig volt idő, mikor vonzódt hozzá.

A feleség hű maradt, becsületes, de elhidegült a pénzember iránt, s neki le kellett mondania a szerelemről. Drágaságokat, mindent, a mit a pénz megszerzeni tud, rakott lábai elé, az élvezetek ezerféle nemeiben részesítette feleségét, hogy visszahódítsa, de ahhoz, hogy kell egy nővel banni, hogy szerelmét megszeressék, ahhoz nem értett. És pénzen nem lehet a szerelmet megvásárolni soha.

A felesége elfogadta mindazt, mit lábai elé rakott, de hideg köszönetnél egyébbel soha nem válaszolt, rá nézve a férje nem volt egyéb, mint vagyonkezelő, kitől ő időnkint az őt megillető pénzt fölveszi.

A két felnőtt leány az anya pártján volt, apjukat, ki otthon nem érezte jól magát, két három napban látták egyszer. Külön reggelizett, az ebédre soh'sem tudott folytonos dolgai miatt idejére megjönni, vacsorálni soh'sem vacsorált odahaza.

Igy hát a leányok elszórtak attól, hogy apjukat, ki nagy ritkán volt huzamosabban az ő társaságukban, sokkal többnek tekintették, mint egy idegent.

S a pénzember mennél jobban öregedett, annál inkább érezte a pénz ürességét, a pénz gyarlóságát. Ő, ki idáig mindent háttérbe szorított a pénz mellett, vágyódni kezdett egyéb után, valami más után, mely nem ad oly rövid ideig tartó örömeket, mint a pénz, hanem a mi tartós boldogságnak okozója.

De immár késő volt. Leányai férjhez mentek, velük banni nem tanult meg úgy, hogy megkedvelni tudják, felesége megvetőleg fordult el tőle, kinek életében egy boldog órát alig köszönhetett.

ezt odaadták a házigazdájuknak, ígérve, hogy a még hiányzó 6 frtot postafordultával megküldik neki. De a kegyetlen szívű háziur nem állott erre rá, hanem ott fogta magánál az adósságuk kiegyenlítéséig a cimbalmutat meg a nagybőgőt. S mivelhogy nagybőgő meg cimbalom nélkül nem banda a banda, szegény hegedűsök ezen a bajukon segitendő, tettek panaszt a rendőrségnél, a honnan áteszik ügyüket a bírósághoz.

— **(Bogyiszló átcsatolása Tolna vármegyéhez.)** A földmívelési és belügyminiszterek egyetértőleg rendeletet intéztek Tolnavármegye törvényhatóságához, a melyben figyelmét felhívták arra a szükségesnek mutató körülményre, hogy Bogyiszló község közigazgatási érdekekből Tolna vármegyéhez volna csatolandó, illetve beosztandó. E célból Tolna vármegye érintkezésbe lépett Pestvármegye törvényhatóságával, melynek eredménye a mindkét vármegye kiküldött bizottsága által e hó 25-én Bogyiszlón megtartott helyszíni tárgyalás volt. A vegyes bizottság Bogyiszlón a község házánál tartotta meg tárgyalását, mely azonban ezuttal még végleges eredményre nem vezetett, mert úgy Bogyiszlónak rendkívüli területi kiterjedése, mint pedig a községi pótdadónak fölvetett kérdése miatt az ezen tárgyalásra meg nem idéztek községeknak és egyéb érdekelt-séggel bíró tényezőknek meghallgatására újabb tárgyalási határnap fog kitűzteni. Az eddigi tárgyalások szerint valószínűnek látszik, hogy a bogyiszlói szigetet átcsatolják majd Tolnavármegyéhez, de nem egyuttal a Bogyiszló községhez tul a Dunán tartozó 7-8000 katasztrális hold kiterjedésű területet is.

— **(A vadonc.)** Rendőrségünk az éjjel egy körülbelül 17-18 évesnek látszó fehér virágos piros ruhába öltözött közép termetű, tojásdad arcu, barnahaju fekete szemű leányt talált kint a szigeti-külvároson, a mint egy vízfolyásban lubickolt a kezeivel. A nem éppen kellemes időtöltésben, aztán megakadozott és kérdőre vonta — volna; de a leány süket néma s így választ nem adhatott; a mellett hülye is, mert ha embert lát, bambán és kifejezés nélkül folyton mosolyog reá. Bizonyosan valami közeli községből tévedhetett ide s míg hozzátartozói jelentkeznek, a rendőrség vette gondjai alá.

— **(Ezt a szerelem tevé.)** A szigeti külváros egyik szük utcájában tegnap éjjel ugy éjtél felé erős káromkodások zaja verte fel a csendet. Akkor ment ugyanis haza a ház gazdája, egy 50 év körüli, erősen feredeső haju ur ember, s azért káromkodott oly férelmetesen, mert nem talalt a házban egy lelket se ében. Mind aludnak, azt hitte a ház kissé spitzes ura és ezért aztán előre készült a kirohanásra. De milyen nagy volt meglepetése, mikor a szobában egy lelket sem talált. Gyertyát gyújtott s szeme legelőször a felesége vetett ágán pihent meg, a mely azonban azon mód érintetlen volt. Az asztalon egy kis cédulát pillantott meg ezután, a melyre csak ez a négy szó volt írva: „Ezt a szerelem tevé.” Hogy mit? azon gondolkozhatott a meglepett öreg ur, hogy mit tett a szerelem: azt e, hogy a szolgáló sinces itthon; azt e, hogy a feleségét se találja sehol; vagy azt e, hogy . . . hogy az asztal-tökből hiányzik az összes készpénz, meg az ékszerek? És bár ez az utolsó esett neki legrosszabbul, még sem tett feljelentést a rendőrségnél, mert attól félt, hogy — az asszonyt visszahozná hozzá, de a pénz és ékszerek nélkül!

S a pénzember, ki boldog nem volt, meggyűlölte a pénzt, mint a mely okozta, hogy így elhibázta az életét.

IV.

A nap lemenőben. Vörvörös sugarai előntik a rónát. A gabona arany tengere hullámzik, a mint bel-belémélyed a friss esti szél. A egyszerű, ösöktől fönmaradt kastély verandáján kinn ül a háziur családjával s végignézi a sikon, a maga földbirtokán. Csend van, csak a hazatérő csorda kolompja hallatszik a faluból.

Csend és nyugalom. A család boldog beszélgetésbe merül. Tárgyak a mezei élet, majd az újságból olvasott híreket beszélnek meg. Távol van tőlük a nyüzsgő, kenyérért küzdő világ minden zürzavarja. A nagyvilág érdekharcából a hullámoknak csak a széle jut el hozzájuk. Minden szavukból, minden hangjából kiérzik, hogy mily nagyon szeretik egymást nyugalmas boldog életökben. Az óriási vagyon, a fény, a pompa vágya nem bántja őket, boldogságukból, melyet a szabad természet ölen, egymás műveit körében élveznek — mi sem hiányzik. A pénz fogalma alatt azt értik, hogy az csak eszköz, mely megkönnyíti az életet, melynek fölöslegéből juttatni kell azoknak is, kiknek nem jutott elég. S a falu népe rajong érettük, a jó urakért s ők szeretik a derék népet mint testvéruket.

Béke nyugalom s szeretet leng fölöttük, s az a boldogság.

Beatus ille, qui procul negotiis! . . .

Virág Gyula.

— **(A szigetvárosi vámház áthelyezése.)** A szigeti városi vámházat, mely eddig a szigeti országúton volt, jóval kijebb helyezik, Német-Úrögh és Rácváros határszéléhez, a hol nem rég bérelték ki a házat, melyben a vámhivatal el lesz helyezve. A csempészet megakadályozása végett találja ezt az áthelyezést célszerűnek a hatóság.

— **(Családi zenekar.)** Ilyen is van ám, tetszik tudni. A családi zenekar rendesen áll egy primhedűből, a mit az asszony visz; egy bassusból, a mit a férj uram próbál meg néha napján felstammolni; aztán egy nagybőgősből, a ki rendesen az anyósok közül kerül ki s végül a gyerekekből, a kik sorban állnak egymás mellett, mint az orgonasípok. A családi zenekar rendszerint úgy késő esti órákban működik, mikor a férj részegen megy haza a kocsmából. Ilyen családi zenekar szerepelt tegnap a szigeti külváros egyik házában, s mikor már a többi lakók nem alhattak, rendőrökért mentek. A rendőrorjárat épen arra járván, hamarosan beállított a házba, épen akkor, mikor az anyós és feleség a részeg férjet püfölték egy seprőnyéllel, meg egy sodrófával. S csak az ő közbelépésüknek sikerült az elhedült férjet kiszabadítani a dühös anyós és feleség karmai közül, a ki megfogadta, hogy többet sohse megy kocsmába, míg meg nem szomjazik.

— **(Verekedő kofák.)** Ma reggel a piacon szép kis csődületet támasztott két verekedő kofa. Szemák Julianna és Baráth Jánosné. Azon veszték össze, hogy Baráth Jánosné „elcsábította“ Szemák Julianna vevőjét, aztán az utóbbi elkezdte hánytorgatni Baráth Jánosné családát életét, meg az ura iránti nem éppen tántoríthatlan szerelmét s a vége az lett a dolognak, hogy a megsértett asszony nekirohant a sértőnek és minden áron annak az ábrázatán akarta hagyni tiz körme hegyét. De a megtámadott se volt rest a védelemben s lett aztán olyan haboru a két kofa közt, a minek, ha a rendőrség közbe nem lép, hát talán-talán piros vér lesz a vége. De a rendőrség idejekorán közbelépett s a verekedő kofákat karonfogva betessékelte a rendőrkapitánysághoz, a hol kihallgatták őket, aztán pedig szabadon eresztették, hogy menjenek orvosi látogatást felvenni s ügyvédet keresni és pöröljék be egymást kölcsönös nehézségek és könnyű testisértésért.

— **(Halálozás.)** Weisz Antal f. hó 28-án 86 éves korában elhunyt. Temetése holnap (szerdán) d. u. 4 órakor lesz a Kossuth-utca 27. számú gyászszobából a budai városi közsirkertbe.

— **(Csak szorosan.)** Tubavecz Márton budai külvárosi lakos régente budapesti könyvkötősegéd volt, s mint ilyen tagja a könyvkötők „Csak szorosan“ című egyesületének. Tubavecz Márton azonban jobban szerette a bor szagát, mint a csiriz illatát s e miatt hatelen lett mesterségéhez s a „Csak szorosan“-egyletből pedig kigolyóztak. Bánatában aztán hazajött Pécsre és itt megházasodott. Ő maga úgy 50 év körül levén, elvett egy 30 éves hajadont s azal aztán élt boldog családi életet sokáig. De hajh, egyet azért nem felejtett el legénykorából. — jól és sokat inni. Ivott, ivott, mindig ivott, s mikor a felesége nem adott neki pénzt, mindig azzal fenyegette, hogy felkötö magát. Tegnap este aztán meg is tette, de bizony olyan gyengén hurkolta a kötelet a nyakára, hogy semmi baja sem lett s a felesége mikor levágta, így korholta az öngyilkos-jelöltet:

— Hajh, hajh, hiába voltál a „Csak szorosan“-egylet tagja boldog legénykorodban; nem tudod te már a hurkot se megkötni szorosan a nyakad köré!

— **(Apasági kereset.)** Halaványképű, csinos leányzó áll meg a rendőrkapitány előtt. A halavány képére pirosság szokik, a mint elkezd beszélni.

— Azért jöttem, tekintetes uram, hogy gyerekem született. S most kerestesse meg nekem tekintetes kapitány ur az apját, hogy adjon a számára tartásdíjat.

— Hát ki a gyereked apja, leányom? Kérde tőle készséggel a kapitány.

— Hát . . . izé . . . azt gondolom . . . hogy a Csillag ur . . . Tetszik tudni az a . . .

— Tudom leányom.

— És rövid idő mulva szembesítik a leánynyal Csillag urat. De ez elkedvetlenedik.

— Ez nem az!

— Hát akkor kicsoda hát a kit keresel?

— Hát . . . izé . . . bizonyosan . . . a . . . Burger ur. Tetszik tudni az a . . .

— Tudom, leányom, tudom!

Előállítják Burger urat is. Az a mint megtudja a dolgot, a miért hívták, kitör belőle a férji becsület.

— Mégh ilyhént nem phipháltam, khopitány ór! Ha ezthet meghodja az én lelkhem Rhebekhám, enghem agyonüt!

— No ne féljen, nem is magát keresem én. No még csak az kellene, hogy egy ilyen . . .

Szól kedvetlenül a leány.

— De hát mért mondtad azt a két nevet, ha egyik sem az? kérde tőle a kapitány.

— Mert a kalapjába a hűtlennek, a mit ott hagyott nálam, az van belenyomtatva, hogy Csillag és Burger . . .

. . . Tanulság pedig ebből az, hogy jobban vigyázzunk a kalapokra!

— **(Eltűnt leány.)** Sirva panaszkodott ma reggel Jahn Jánosné, Árpád-utca 61. szám alatti lakosnő a rendőrségnél, hogy Margit nevű, tiz éves beteges kis leánya eltűnt hazulról. A kis leány kiment az utcára egy őrizetlen pillanatban s aztán eltévedhetett valamerre. A megrémült anya magával hozta a kis lányka arcképét is, a mint az egy gyorsfényképmasina által az anya és ennek nővére közt állva le van véve. Most e fényképről az eltűnt kis leány rajzát el fogják készíttetni, hogy a hivatalos rendőri lapban köröztessek. Addig is, a ki az eltűnt kis leányról, ki kopottas barna ruháskabán kóborolt el hazulról, s beteges kinézésű, vézna testű, szőke haja és világoskék szemű: tudomással bírna tegyen jelentést a rendőrségnél, hogy nyomára juttván, meg szűnjék az eltűnt leányáért aggóató anyja nagy fájdalma.

— **(Vendég a kocsmában.)** A kocsmában ketten vannak: egy ur és a kocsmáros. Az ur nézi a pislogó petróleumlámpást, a kocsmáros pedig hallgatja a fal óra ketyegését. Kis idő múlva a kocsmáros töri meg a csendet.

— Egy óra lesz már!

Azután hallgat mind a kettő.

Újra a kocsmáros ad hangot:

— Nini, fél kettőre már!

— Nem baj, feleli amaz.

A kocsmáros ásit, unatkozik, de nem akarja megsérteni a vendéget azzal, hogy elküldje.

— Tessék, már két óra van!

A vendég fölriad szunyókálásából és megszólal . . .

— Sebaj! Adjon hát még egy pohárral . . .

A kocsmáros bosszusan bünzolja gyér haját és kérdezi:

— Nem lesz az sok Vencel ur?

— Nem . . . nem . . . akadozik a teletében Vencel ur.

A kocsmáros hátra megy, és néhány csepp „gyomorerosító keserűt“ önt a pohárba és úgy viszi a bort.

A vendég iszik, elfanyarodik az arca, azután megszólal:

— Ej ha, hát kifog rajtam a bor. Ugy látom csakugyan sok lesz mára!

Fölkel és csendesen elballag.

A kocsmáros jóízűen mosolyog, az óra pedig üti éjjel után a kettőt.

— **(A gyorsvonat kocsmája.)** Az öreg Szunyog szántja az uzart, közvetlen a vasuti töltés aljában, a fiatal Szunyoggal, aki csak most jött haza Bécsből, a katonaságtól. Egyszerre megszólal az öreg:

— Gyűn a vonat!

A fiatal Szunyog végig csap ostorával a szántáson s aztán figyelő állásba helyezkedve nézi a gyorsan robogó expresszt.

— Ez a villám vonat — feleli.

Amint elszalad előttük ramutat az utolsó kocsi.

— Tudja-e kend, mi ez az utolsó bagony?

— Hotunnám . . .

— Hát ez a restáció!

Az öreg Szunyog kivieszi szájából a pipát és mosolyogva kérde:

— Hát a mög kicsoda bogar?

— Hát kocma.

— Kocma! — emeli föl a hangot az öreg — no annak se szeretnék a bürbe lenni, akit innen kihajít a kocsmáros . . .

— **(Boldogtalanság.)** Hallatlanul elrontotta az életét egy bölcskei szép asszonynak egy hitvány ember, aki ellen ma tett panaszt. Egy nagy hazugság áldozata lett a fiatal asszony, aki anyakönyvvezetői hivatalban egy férfi rokonával megjelent és így szólt:

— Válni akarok az uramtól.

Felvilágosította az anyakönyvvezető, hogy nem a hivatalban veszik föl a válópört, de azért elmondta a szép nő, hogy a mul: hónapban esküdött meg egy gazemberrel, akivel 16 napig élt együtt.

— Ekkor az uram megszökött. Maig se tudom hol van. Nem is akarom tudni. Csak válni akarok.

De azt tudja, hogy örült hazugság áldozata lett. Az elszökött ember egy közönséges szélhámos, aki a családjában üzletvezetőnek adta ki magát, pénzt esalt ki tőlük és most derült csak ki, hogy egy kenyérkereset nélkül való semmiházi, aki 10 évig élt együtt egy másik nővel. Akkor is együtt éltek, mikor már férje volt emennek, a megcsalott fiatal nőnek. Az anyakönyvvezető a boldogtalan nőt ügyvédhez utasította.

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralekokaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

Eleven ördög. Még mindig beteg lévén Juhász Ilka, tegnap este újból elmaradt a „Hoffmann meséi“ s helyette az „Eleven ördög“-öt láttuk Kaposi Józsvával a címszerepben. És bár Kaposi csinos megjelenés, gondosan is játszik, szépen is énekel, mégis nem volt meg alakításában az a temperamentum, a mely Letorieres vicomte ot eleven ördöggé teszi; ha mindenütt oly felfogás-al alakított volna, mint mikor Previn szabó feleségét a maga részere hódítja: úgy teljes lett volna az alakítás ereje és elevensége, így azonban nem léphetett mindenkor érvényre. Sikere azonban így is igen szép és teljes volt. Kézdy Juliska (Marianna) már teljesen kifogástalanul adta Grevin szabó feleségét; Hevesi Janka (Hermína) szintén megfelelt kis, de kedves szerepében. Bodroghy né pedig kacagtatóan komikus volt a vén Veronika alakításában. Follinus s Aurél (Tibul de Hégeon) mint mindig, ugy most is kitűnő és ellenállhatatlanul kedves volt, s ha csak mosolygott is, a hallgatóság már jóleső kacajra fakadt az ő finom és diszkrét komikai érről tanuskodó játéka alatt. Dezséry Gy. mint Pomponius, s még inkább Polgár S. mint Despreaux kiváló alakjai voltak az előadásnak. Fürst Hermin (Margot) kevés énekszámait tetszetősen énekelte s ha megdicsérjük még Bognár J. (Soubize herceg) és Kiss Pista (Grevin szabó) alakítását, ugy beszámoltunk az előadásról, melyet kevés, nagyon kevés számú publikum nézett végig. Node talán a „Szókimondó asszonyosság“ ra tartogatta színházlátogató közönségünk a tömeges megjelenést; csak aztán meg is lássék a „Madame sans-gêne“ három estéjén, hogy az Eleven ördög üres pályák- és padsoroknak játszott! (→)

— **(A Magyar Lányok.)** 45. száma a következő tartalommal jelent meg: „Otthon“ ifjúsági regény, Malot után franciából átdolgozta Tábori Róbertné. — Endrői Sándor: Nagy Isten. (Költemény.) Barta Irén: A gazdag szegények. — Az első ut. (Kép.) — Oceania, elbeszélés, írta Tábori Róbert. — Gyarmathy Zsigáné: A magyar leányoknak. — Székely Irén: Levél. — Azonfelül a rendezővater. A kiadóhivatal kívánatra bárkinek ingyen küld mutatványszámot.

Freemann Edvard: A történelem tanulmányozásának módszerei. (Olcso könyvtár 352. szám.) Freemann Edward, a nagy angol történetírónak „A történelem tanulmányozásának módszereiről“ szóló munkája, a tudós tanár egyetemi előadásainak a gyűjteménye. A fordítást az angol eredetiből Hegedűs Pál tanár végezte nagy lelkiismeretességgel és magyaros zamatú irályal adva vissza az eredeti magvas gondolatait. Nálunk a hol a történelem filozóphiájával és módszereivel oly kevesen foglalkoznak, ez a könyv valószággal hézagpótló. Tanárok, a történelmi szak tanárjelöltek, az erőtebb ifjúsági de általában a történettudományok minden kedvelője is a legnagyobb haszonnal és élvezettel tanulmányozhatja ezeket a csevegő hangon tartott, rendkívül szellemes és mély tudományon alapuló előadásokat, melyekben egy nagy történetíró ad utmutatásokat arra, hogy hogyan kell ma történelmet tudományozni, ha azt akarjuk, hogy tudomány-számában menjen. A 352. lapra terjedő teljes kötet ára 60 kr.

TÁVIRATOK.

— **A francia kormány lemondása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A francia képviselő kamarának tegnapi ülésén elfogadták a napirendet, mely szerint felhívatik a kormány, hogy a déli vasuti vesztegetések ügyében mielőbb jelentést tegyen. Ribot miniszterelnök céltalannak tartja az utasítást, a többség azonban elfogadta. Ennek következtében a kormány beadta lemondását.

— **Mascagni Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Abból az alkalomból, hogy a „Parasztbecsület“ századikszor kerül színre a budapesti operában, Mascagni tegnap éjjel Budapestre érkezett. A pályaudvarban Káldy operazigazgató és számos tisztelője üdvözölte.

— **A bécsi polgármester-választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi községtanácsban ma folyt le a polgármester választás, melyen Lueger 93 szótöbbséggel Bécs város főpolgármesterévé választották. 44 szavazólap üres volt. Gröbl volt főpolgármester és udvari tanácsos nem jött szavazni. Lueger a választást elfogadta. Megbízható forrásból jelentik, hogy az uralkodó meg fogja erősíteni a választást. — Ujabb bécsi jelentések szerint Lueger kijelentette, hogy Bécsset keresztény osztrák és német szék-helynek akarja tenni, és ha a király megerősíti állásában, a kisebbséget nem engedi terrorizáltatni és mindenha igazságosan fog kormányozni.

Sertéskereskedők öröme. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Festetich miniszter elrendelte, hogy veszmentes helyekről sertések szállíthatók Budapestre, melyek egynapi ott tartózkodás után vagy tovább szállítandók, vagy három napi veszteglés után ott helyben leszurandók.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

október hó 30-án.

- 7574. Körber Menyhért ellen lopás miatt.
- 6589. Kemény György ellen lopás miatt.
- 7799. Polgár József ellen rablás miatt.

november hó 2-án.

- 6389. Ifju Littke József és társai ellen párviadal miatt.
- 6725. Ifju Eötvös Gusztáv és társai ellen párviadal miatt.

Pécsi Nemzeti Színház.

Folyó szám 25.

Bérlet szünet.

Kedden, október 30-án

itt másodszer:

A szokimondó asszonyosság.

(Madame Sans Gêne.)

Színmű 1 előjáték és 3 felvonásban. Irta: Victorien Sardou.

Az előjáték személyei:

- Hübcher Kata... Kalmár P.
- Lefebvre, örmester Mészáros L.
- Neiperg, gróf... Balla K.
- Fouché... Follinusz Aurél.
- Toinon... Hevesi Ianka.
- La Rouisette... Tóvári Anna.
- Julie... Kovács Mariiska.

A színmű személyei:

- Napoleon... Peterdi Sándor.
- Maria Lujza, neje... Despreaux, táncm.
- Lefebvre, Marschal Mészáros L.
- Katrin; neje Kalmár Pirooska.
- Fouché... Follinusz Aurél.
- Maria Karolina K. Breznay A.
- Eliz, hercegnő Somogyi N. J.
- Neiperg, gróf Balla Kálmán.
- Savari, rendőrm. Dezséry Gy.
- Savariné... Fodor Ilona.
- Ceneville... Erdélyi Miklós.
- Brigode kamarás Miksai Emil.
- De Saint-Marsal... Kis Pista.
- Jasmin komornok Bogvár J.
- Leroy; udv. szabó Rónai Gy.
- Cop, ndv. cipész Vadász L.
- Roustan, mameluk Bombay G.

Kedvete 7 és fél óraker.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Október 29-én. —

Buza készlet	8.90	Magy. nyerejménysorsj.	161.50
javaszer	6.85	Tiszaszabályozási köles.	144.—
ősze	6.54	Oszt. papíráradék	100.—
Rozs	6.20	arany	121.50
Árpa	5.60	korona	109.75
Kukoricza	5.90	1864-iki sorsjegy	197.—
Zab	6.20	Magy. vörös ker. sorsj.	10.50
Káp. repce	8.—	Os. trák	17.25
Magy. aranyáradék	120.75	Olasz	13.—
koronááradék	99.—	Bazilika-sorsjegy	6.—
Regalé-kötvény	100.25	Jósziv-sorsjegy	3.—

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródról	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 10 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród	fél 1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTAV. Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC. TAIJS JÓZSEF.

Hirdetések.

19972. sz. tkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Buli Mihály végrehajtónak, Dézsi József és neje Merk Katalin végrehajtást szenvedők ellen 332 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószág területén levő, Szabolcs község határában fekvő, a szabolesi 13. sz. betétben felvett I. 1-10. rsz. urbéri birtokra 480 frtban, + 2728. hszsz. szántóra 18 frtban s végül a szabolesi 14. sz. betétben felvett I. 17/1. haz. 178. sz. házra, udvartérre és 17/2. hszsz. kertre 403 frtban az arverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi november hó 19-ik napján délelőtt 10 óraker Szabolcs község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 48 frtot, 1 frt 80 krt és 40 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. törvénycikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi augusztus hó 7. napján. A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

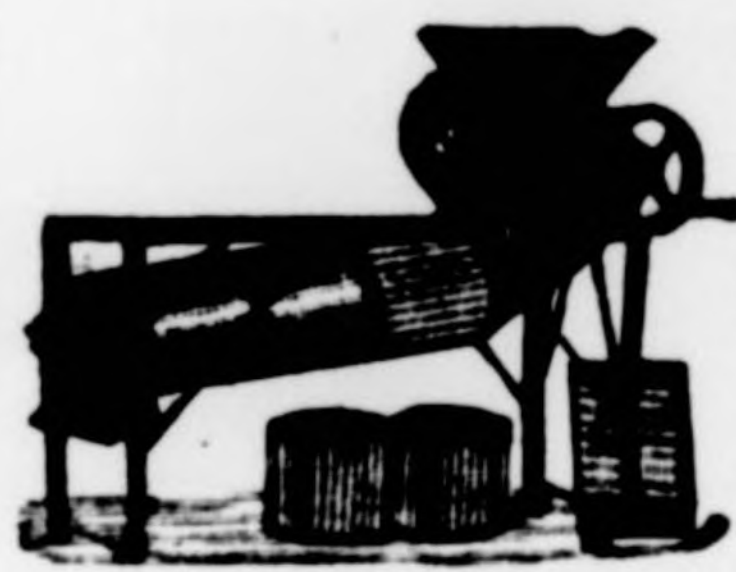
Vodicska Ferenc kir. tszéki albiró szabad ságon, helyette:

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.

Konkolyozók (trieurók)

minden gabonanem osztályozására

Graepel Hugó

gépgyárosnál

Budapest, V., Külső váci-ut 46.

Mintegy 10 kgr. gabona-minta beküldése esetén különleges trieur készíttetik.

Hűen

elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr., egy férföltönyt 12 frt, egy felöltőt 8 frt, fiu-öltönyt 7 frt, egy gyermeköltönyt 3 frt 50 kr., egy téli nadrágot 3 frtért, mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek ruharaktár Pécsen, király-utca a városházával szemben.

20957 sz. tkv. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fűrész József és neje Fánás Anna kéméndi lakos végrehajtónak, Spengler Tamás és neje Czibveh Borbála pécsi lakos végrehajtást szenvedők ellen 64 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsvárad kir. járásbírószág területén levő, Kéménd k. határában fekvő, a kéméndi 598. sz. tjkvben felvett 596 hrsz. 33/e. sz. házra, 400 frt kikiáltási áron az arverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi november hó 18. d. e. 10 óraker Kéménden, a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 3333. szám alatt kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telegkönyvi hatóságánál, 1895. évi augusztus hó 20. napján.

Bogyay Pongrácz kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos fele valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ

(törvényesen védett eszmagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatos és rendeltetik mindama esetekben, melyekben az orvos az egész testi szervezet, különösen a mel és tüdő erősisét, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III. ker. Heumarkt 3. val mint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István Zsiga László, Erreth János és az irgalmasok gyógyszerertárában: Reeh Vilmos, Spitzer fia, Föszl János kereskedésében.

Főletér az osztr. állam az osztrák magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS, III 3. Heumarkt 3.

Utaztatok hatóságilag nyomoztatnak.